

началопастврь-ть, ты ще ся веселишь и ще правнигы что-то правимъ и ные. Моли ся, люби, и тѣри: ето наша-та честь. Ные ще ти научимъ да познавашъ Бога, кой-то ся яви веке въ сѣрдце-то ти, той самъ си ти выкаше че сичкы-ти челоувѣци сж братіе, зачто такъвъ е законъ-ть на наше-то поученіе.

Тоя христѣанинъ, что глѣдѣшь прѣдъ себе, е единъ вѣтхъ царь на Истокъ, кого-то Римляни-ти испхдижхъ отъ прѣстола и държавѣ-тъ му; той ще тя цѣлуе во имѣ на сичкы-ты.

И Азіятскій царь цѣлуа тогава Римлянскыя робѣ. Тѣй, додѣто Кесаріе-ти владѣхъ въ Римъ, за всяко прѣстѣпваніе и погрѣшкѣ бѣхъ си-направили богове. Человѣчество то бѣше си намѣрило славѣ-тъ въ гробницы-ты и отгорѣ останкы-ты на робство-то, а нова-та вѣра поставяне изново равно-сть-тъ.

(А. Філонъ.)

2. Привземање На Ерусалимъ.

Достигна единъ день, у кой-то Ерусалимско-то царство изгуби господаря си, най-неустранимы-ты си юнацы и защитницы царица-та въ плачевно съ-стояше, дѣтна-та на опыа что бѣхъ умряли по-бой-тъ на Тиберіада (*), и нѣколко побыгнали войска-рѣ бѣхъ остави за да увардятъ Божій гробъ.

(*) Градъ у Галилеѣ, основанъ отъ Ирода Цети-ча въ честь на Тиберіа.